

The Crafts Council

Business Development Department

Bibbi Forsman

Kulturverkstan, maj 2001

bibbi.forsman@kulturverkstan.net

rapporten kan hämtas i pdf-format från min hemsida
www.kulturverkstan.net/elever_00/bibbi_f/

Innehåll:

Inledning	2
Sammanfattning	3
"Craft"	3
Kultur och kreativa företag i Storbritannien	4
Crafts Councils roll	5
Crafts Councils verksamhet	6
Business Development Department	8
Mässor	9
"New Event", USA, Japan	10
Buyer's guide, Stöd till nya tillverkare	11
Finansiärer	12
Fler verktyg	13
Jodå, man har problem också	14
Källor och adresser	16

Inledning

Under april 2001 fick jag möjlighet att praktisera på Crafts Councils *Business Development Department*. Praktiken är en del av mina studier på Kulturverkstan, en tvåårig utbildning för projektledning inom kulturområdet. Jag är själv yrkesverksam keramiker med erfarenhet från flera positioner; konstnärligt, i undervisning och i olika intressegrupper.

Crafts Council har generöst och öppet gett mej tillgång till det material jag frågat efter. Genom mina arbetsuppgifter fick jag god insyn i deras arbete, policyfrågor, strategier och metoder. Under varen har jag intervjuat ett antal personer verksamma inom Crafts Council eller med brittiska kulturfrågor och träffat yrkesverksamma konsthantverkare. Jag har besökt utställningslokaler och gallerier för konsthantverk i London.

Jag har läst textmaterial i form av artiklar, böcker och webbsidor. Inget var så intressant, och gav så många nya infallsvinklar på ämnet konsthantverk som Peter Dormers antologi "The Culture of Craft". Läs den!!!!

Den här rapporten omfattar hela Crafts Councils verksamhet, med tyngdpunkt på *Business Development Department*. Att andra avdelningar beskrivs i några svepande formuleringar betyder inte att de är av mindre omfattning. I texten benämns Crafts Council som CC.

Varför ville jag besöka Crafts Council?

I mitt tycke är synen på konsthantverk snäv, konservativ och begränsar möjligheterna att ta tillvara konsthantverkets kvaliteter i fler sammanhang; privat, offentligt, kommersiellt och andligt. Talang, pengar och energi slösas bort därför att ingen formulerar vad man ska med konsthantverket till, allra minst vi konsthantverkare själva.

I Storbritannien finns fler yrkesverksamma och fler gallerier, utställningar, försäljningskanaler, organisationer, bokförlag och tidningar. Analys och debatt om konsthantverk existerar i större utsträckning än jag hittar hemma.

Crafts Council har varit aktiva länge för att synliggöra vad de anser vara aktuellt och nyskapande konsthantverk. Jag ville se hur de, visserligen från ett annat lands och kulturs perspektiv, arbetar med de frågor som rör mej och mina kollegor. På en praktisk nivå ville jag ta reda på vilka metoder och redskap de har tillgång till.

Jag ville också få veta om och hur konsthantverket påverkades av den omfattande satsning som gjorts på engelsk design de senaste åren; om det bara var fagert tal, eller om det ledde till förändringar. Här hemma finns ju också förhoppningar om att de kreativa industrierna ska gagna ekonomin och förbättra samhället.

Svenska konsthantverkare har den rikstäckande organisationen KHVC *Konsthanverkscentrum*, som har betydligt mindre ekonomiska och personella resurser än CC. KHVC är till skillnad från CC en medlemsorganisation, som tillkom 1990 för att marknadsföra sina yrkesutövande medlemmars arbeten. Jag hoppas att den här rapporten är användbar för KHVC och andra som arbetar för konsthantverk.

Sammanfattning

Området konsthantverk förstås i Storbritannien som en del av den kreativa industrin. Förväntningarna är stora på att de kreativa företagen ska öka exporten och göra landet blomstrande. Crafts Council (CC) har nationellt, praktiskt ansvar för utveckla konsthantverksområdet. Sedan ett par år är de en organisation fristående från statliga myndigheter, vilket till viss del har förändrat deras roll.

De ska sprida kunskap om samtida konsthantverk hos beställare och brukare och ge service till de professionellt aktiva. 45 personer är fast anställda, förutom konsulter och timanställda. CC producerar utställningar av samtida engelskt konsthantverk på hög kvalitetsnivå i det egna galleriet i London och för museer och gallerier runtom i England och utomlands.

De har en databas med 40 000 bilder på arbeten och ett nationellt register över mer än 4000 yrkesverksamma tillverkare. De har ett referensbibliotek som innehåller publikationer om konst och hantverk, ekonomi, utbildningsfrågor etc. De informerar yrkesutövare om finansiering.

De debatterar konsthantverk och form, skapande och utbildning. De arrangerar föredrag, seminarier och publicerar sammanfattningar av dem. De har en omfattande hemsida där aktuellt material finns tillgängligt att ladda ner.

Förutom butiken med konsthantverk, design och litteratur i de egna lokalerna driver de också en butik på Victoria&Albert Museum.

Crafts Council står bakom *Craft Magazine*, en tidskrift om konsthantverk med spridning också utanför Englands gränser.

Business Development är en ny och expanderande avdelning inom Crafts Council med ansvar för att utveckla konsthantverkets ekonomi, både nationellt och internationellt. Deras målområden är den inhemska marknaden, USA, Nordamerika och Japan. Ofta genomför de aktiviteter med stöd av *TradePartnersUK*, en myndighet som ska underlätta brittisk export.

De deltar regelbundet på ett antal mässor för design och formområdet, förutom Chelsea Crafts Fair som de producerar själva sedan 21 år. Varje år publicerar de en guide som ska underlätta för inköpare att komma i kontakt med konsthantverkare inom olika materialområden. De delar ut bidrag till gallerier eller återförsäljare som vill pröva nya metoder att marknadsföra eller visa konsthantverk. De planerar för ett nytt, stort evenemang som ska innefatta alla delar av CCs verksamhet.

De stödjer på olika sätt nya tillverkare; med etableringsstipendier i form av pengar och kunskap, med deltagande i en årlig show ett år efter att de tagit sin examen. Tillsammans med *Northwest Arts Boards* driver de ett pilotprogram för fem avgångstuderenter som under handledning startar sina företag.

Crafts Council har inkomster av sin verksamhet, men är huvudsakligen finansierade av *Arts Council of England*. Efter omorganisationen söker man aktivt efter nya samarbetspartners, bidragsgivare och sponsorer.

Sedan starten 1971 har man varit noga med att hålla en hög profil, med syftet att öka intresset för konsthantverk av god kvalitet. De kritiserar av en del tillverkare för att vara en trångsynt elitorganisation som inte innefattar mer obekväma konstnärliga uttryck.

CC är medveten om att organisationens identitet måste prövas innan man går vidare. Man behöver en stark stam av tillverkare för att vara betydelsefull som den fristående organisation man nu är, och i den framtid man har siktet inställt på.

"Craft"

Det finns historiska orsaker till att konsthantverk från ett sekelskifte till ett annat hamnat i marginalen och inte längre värderas lika högt som andra konstformer.

Självaste ordet *craft* är svårt att översätta. Den ursprungliga betydelsen har att göra med förmåga och vilja, som i ordet "witch-craft" till exempel. Alltså inte bara att man är hantverksmässigt skicklig, utan också har ett syfte och en riktning för det man gör. Därför är ordet konsthantverk en fattig ersättning, men jag använder det i brist på bättre.

Under det senaste århundradet tappade konsthantverket mark, det moderna samhället höll inte handens arbete högt. Det hade inte bara att göra med industrialiseringen, utan också med en framväxande idé om att tanken stod över handlingen, också i konsten. Man glömde lätt att en konsthantverkare uttryckte sin konstnärliga vilja genom handens utförande, och således kontrollerade hela processen. Ofta beskrivs konsthantverk som en passerad föregångare till design, istället för en parallell företeelse.

Nu står konsthantverket med förlorad kontakt till både konst och design, något som det tidigare var väsentliga delar av. Identiteten är något förvirrad och namnet svårt att enas kring. Det är allt från *craft*, *decorative arts*, *applied arts*, *material arts* eller *konsthantverk*, *dekorativ konst*, *tillämpad konst*, *materialrelaterad konst*.

I England har det historiskt funnits en större marknad för hantverk och samlarobjekt och vissa hantverk lever fortfarande kvar som hos oss har försvunnit. CC omfattar andra kunskaper än hemma; bokbinderi, läder, kalligrafi, papper maché, mode accessoarer, leksaker och skomakeri är ovana för mej att se inom begreppet.

För att uttrycka det enkelt kan man säga att CC omfattar samtida yrkesaktiva konsthantverkare som designar och tillverkar sina egna produkter, på skalan mellan konst till funktion, och på ett nyskapande sätt.

Att befinna sej i gränsområdet mellan craft-design ser man hos CC som en tillgång. Det finns ett flertal engelska designers som själva tillverkar sina produkter, enstaka eller i korta serier. CC innefattar den typen av designers i sin verksamhet eftersom de visar på ett ytterligare utrymme för förståelse av begreppet *craft*.

I den här rapporten används ordet *maker*, *tillverkare*, för de yrkesmänniskor CC omfattar. De använder också begreppet *designer maker* som på ett tydligt sätt säger att tillverkaren kontrollerar hela sin arbetsprocess.

I Brixton är många svarta, med afrokaribiskt ursprung. Jag undrar om de nånsin berörs av vad som händer på konsthantverksscenen. Utanför tunnelbanan sitter en tant varje dag och säljer små naiva bilder, ibland spelar hon på kam. Alla i Brixton har frisyr, kvinnor och män, barn och gamla, intrikata flätningar med falskt eller äkta hår. Många tjejer har lösnaglar, halvdecimetern långa, lackade med exotiska motiv. Jag tänker att det är detta måste vara urban hemslöjd i framväxande. Hinner bara tänka tanken så ser jag V&A:s, form och designmuseets vårprogram; på framsidan fem fingrar krönta med kaskader av färg i abstrakta mönster; illustration till att en dag ägnas särskilt åt *Black British Hairstyle and Nail Art*, föreläsningar, demonstrationer, diskussioner och dokumentation. Fritt inträde för alla med frisyr.

I kaféet på Ritzy Cinema i Brixton hittar jag flyers om Crafts Councils nyss öppnade utställning.

Kultur och kreativa företag i Storbritannien

"De företag som har sitt upphov i individuell kreativitet, skicklighet och talang och som har en potential för välstånd samt skapar arbete genom alstrandet och utnyttjandet av intellektuella tillgångar"

Storbritanniens kreativa företag har blivit noggrant kartlagda under de senaste åren. Deras bidrag till samhällsekonomin erkänns och det finns tilltro till deras betydelse vad gäller ekonomisk utveckling men också för återväxt och social välmåga i landet. De kreativa företagen speglar på ett smickrande sätt brittisk företagsamhet som helhet. Exportmarknaden ska växa och brittisk kreativitet blomstra på alla områden.

Om företagen ska kunna expandera måste man, säger de statliga utredarna, säkra några viktiga förhållanden. Skolor och utbildningar måste utveckla de kreativa talangerna. Kreativa företag behöver finansieringsstöd. Globala möjligheter måste tas tillvara och handelshinder tas bort. Och så måste man inse hur länkade den understödda kulturen och den kreativa kommersiella sektorn är till varandra. Förhållandet mellan kreativa företag och den bredare kultursektorn utvecklar Storbritanniens "varierade och pulserande kulturliv".

Det finns drygt 20 000 hantverkare inom alla områden och på alla nivåer. Storbritannien värnar om de små och medelstora företagen med förväntningar på att de ska hålla arbetslösheten nere. Hantverkarna utgör en mätbar grupp bland egenföretagarna, och räknas in i det man kallar *creative industries*, kreativa företag. I begreppet ryms reklambyråer, dataföretag, tv & radio, musik, arkitektur, design, mode, konst och så också hantverk med flera.

John Grant, brittisk ambassadör i Sverige, säger i en intervju i samband med vårens brittiska designsatsning, visad och prisad i Stockholm, att "*Public diplomacy* har blivit mycket viktigare därför att kontakterna mellan länderna blivit mycket intensivare. Det handlar om mer än produkter, men i grund och botten är motivet ekonomiskt förstås". Konsthantverk återfinns just i det svarbeskrivbara området som är "mer än produkter".

Crafts Councils roll

I drygt 30 år, sedan 1971, har CC arbetat för att synliggöra aktuellt och nyskapande konsthantverk. Organisationen lever i en förändringens tid. Tidigare styrdes den av ett *council* vars medlemmar utsågs direkt av kulturministeriet. Ett medlemskap i rådet fick man kanske inte på grund av sitt brinnande intresse och stora kunskaper i ämnet, det kunde vara en sprängbräda i karriären. Organisationsformen var inte demokratisk.

1998 fick man en mer fristående roll när man skildes från the Arts Council, och drivs sedan dess som en oberoende *charity*, en organisationsform som är mer transparent och står under offentlig kontroll. CC har inte längre det nationellt strategiska ansvaret för konsthantverksområdet, det ligger på Arts Council. Däremot har CC fått i uppdrag att se till det praktiska ansvaret på nationell nivå. Att inte vara strategiskt ansvariga har ökat handlingsutrymmet, man kan arbeta djärvare både med metoder och innehåll och har större kommersiell frihet. CC fungerar som diskussionspartner för att ta fram vilka nationella satsningar och prioriteringar som ska göras på konsthantverk.

I det styrande rådet sitter nu personer som är mer kunniga inom området, varav minst fyra aktiva konsthantverkare från olika materialområden. Rådets medlemmar väljs för begränsad tid, max 3+3 år. De fungerar också som ordföranden i jurys inom verksamheten.

CC omfattar såväl *designed craft* som *cultural craft*, alltså både produkter på en kommersiell marknad och aktiviteter vars syfte är att ge publiken kunskap eller upplevelser. Man har aldrig omfattat traditionellt hantverk, det vi skulle kalla hemslöjd, utan endast det man betraktat som samtida och innovativt.

Craft Council har som mål:

- Att höja profilen för konsthantverk inom och utom landet.
- Att stärka och utveckla konsthantverkets ekonomi till stöd för tillverkarna
- Att öka resurser och offentligt engagemang i konsthantverk genom att arbeta i partnerskap med andra organisationer eller företag
- Att utveckla Crafts Council till en kreativ och möjliggörande organisation som fullföljer målsättningen

Janet Barnes, som lett organisationen i drygt ett och ett halvt år, fick ta utgångspunkt i många redan fattade beslut. Hon säger att den högst prioriterade frågan att ställa inom CC nu är den om organisationens identitet. Vilken riktning vill man gå i framtiden? Vilket är

ansvarsområdet? Nu när man är fri att hitta nya partners, vem ska man liera sej med? Namnet *Crafts Council* är missledande och associerar till en svunnen tid, hur ska man marknadsföra sin verksamhet i framtiden?

Janet Barnes säger att: "CC är en pragmatisk organisation, som ska hålla balansen mellan kommersiellt och kulturellt. Man behöver den kulturella sidan för att utveckla publiken, som sen föder den kommersiella marknaden. Det behövs en mycket rik och varierad omgivning så att så många som möjligt kan livnära sej på vad de gör".

CC är en London-baserad organisation som är ömsesidigt beroende av kontakter med resten av landet, med utövare, museer, gallerier och journalister för att kunna ha samlad kunskap om tillverkare och händelser i övriga delar av England och världen.

Crafts Councils verksamhet

Verksamheten bedrivs i en ombyggd kyrka i Islington, i norra delarna av centrala London. Lokalerna bågna, det är trångt särskilt för allt som sker "bakom kulisserna", och lokalerna kommer förhoppningsvis att byggas om om några år för att kunna utnyttjas bättre.

Att CC lever i en förändringens tid betyder en ständig översyn av mål och strategier. De ser till att ha underlag för vad de företar sej och är föredömliga på att dokumentera och samla statistik om program och service.

"The object of the Crafts Council shall be to advance and encourage the creation of works of fine craftsmanship and to foster, promote and increase the interest of the public in the work of craftspeople and in the accessibility of those works to the public."

Så beskriver CC sina mål i *The Royal Charter*, ett sammanhang man är stolt över att tillhöra. För att få göra det ska man aktivt arbeta för att ens verksamhet är tillgänglig för alla. Bidragsgivaren Arts Council ställer också nya krav. Därför undersöker man just nu hur tillgängliga man är för allmänheten; fysiskt, intellektuellt, kulturellt, ekonomiskt och vad gäller attityder på alla nivåer i verksamheten. Det gäller allt från öppettider, prissättning, kontakter lokalt och globalt, handikappanpassning etc. På så sätt inventeras både verksamhet och publik. Man får underlag för att göra förbättringar i sin service, inför sitt sökande efter nya sponsorer och ombyggnaden av lokalerna.

CC försöker leda besökaren från en aktivitet till nästa.

Exhibition Department och Touring Exhibitions

Utställningarna är den viktigaste publika verksamheten. Årligen produceras fem stora utställningar för *Crafts Council Gallery*. En del är samproducerade med andra museer och institutioner i landet. Utställningarna bildar självklar bas för *Gallery Education*. I snitt har galleriet 850 besökare per utställningsvecka.

Utställningarnas olika teman ska attrahera en vid publik. De balanseras mellan inåt- och utåtblickande, samlings- och separatutställningar. Utställningarna växlar mellan material och tekniker, och visar på kopplingar mellan hantverk och andra företeelser som t.ex. mellan konsthantverk och kroppsliga upplevelser.

Contemporary International Basketmaking visar fiber och flätning i dess vidaste bemärkelse, *Handmade in India* visar på något som samtidigt är både hantverk och industri en annan kultur. *Decadence? Views from the edge of the century* och *Satellites in fashion* är andra utställningstitlar. Just nu pågår *Making buildings*, med innovativa hantverksprocesser i produktion av stora och små byggnader. Senare följer en internationell överblick över papper och strukturer, japansk smyckekonst och *The Jerwood Prize*. Till varje utställning produceras en katalog som ytterligare kommenterar ämnet och innehållet i utställningen.

Tidigare var man försiktiga med att uppmärksamma annat än redan tidigare av alla erkända tillverkare. Nu är klimatet annorlunda, och man kommer närmsta åren att producera separatutställningar med tillverkare inom varje materialområde. För att uppmärksamma intressanta tillverkare som är etablerade men som kanske inte fått så

mycket ljus på sej som de förtjänat, har man gjort utställningar under namnet "3up" och visat tre personers arbete åt gången.

Utställarna får ingen ersättning, om de inte producerat material direkt för utställningen, i så fall upp till £500 i tillverkningskostnader. Försäljningen sköts av *Trading Department*.

Ungefär tre av utställningarna går arligen ut på turné. De hyrs ut till museer och gallerier med "rätt profil" för £2000 + försäkrings- och returtransportkostnad; ifjol till 28 platser. CC är rutinerade organisatörer, i allt från marknadsföring, bokning och instruktioner för uppbyggnad på respektive plats. Med utställningen följer service och stöd från *Gallery Education*.

Några av utställningarna visas även internationellt i samarbete med British Council, som t.ex. "Home Sweet Home" i Stockholm. Man är öppen för internationellt utbyte. Mer än att bara visa något som är vackert från ett annat land, ska utställningen också vara utvecklande för engelska tillverkare och publik.

Avdelningen ansvarar också för *Crafts Council Collection*, samtida brittiskt konsthantverk.

Gallery Education

Avdelningen tar utgångspunkt i den pågående utställningen när de lägger sitt program som ska passa besökare i alla åldersgrupper och på olika kunskapsnivåer. En del av arrangemangen är "hands on", en del i form av seminarier och presentationer av utställningar.

Många aktiviteter vänder sej till lärare på olika nivåer som själva ska kunna undervisa om vad de upplevt. Andra riktar sej direkt till tillverkare, som seminarier kring det aktuella ämnet.

Ifjol hade man 47 arrangemang som 1 500 vuxna och barn deltog i, och aktiviteter för 1225 elever på olika nivåer.

Trading

Avdelningens ena mål är att sälja till en bredare kundkrets än den som redan är intresserad. De sprider vidare kunskap om konsthantverkare och designers till återförsäljare som t.ex. kommersiella gallerier.

CC har två butiker. I "hemmabutiken" växlar sortimentet den utställning som pågår för tillfället. Butiken är väl sorterad vad gäller böcker om hantverk och design, intressanta både för proffs och betraktare. Butiken säljer boksortimentet också via postorder.

I butiken finns monterutställningar som fokuserar på enstaka tillverkare.

Den andra butiken ligger inom V&A Museums museishop, en prestigefylld placering. Den är inte stor, men har ett brett sortiment inom alla material. Både den geografiska placeringen och sortimentet kanske passar den tillfälliga Londonbesökaren bättre. Också här har man monterutställningar för att presentera huvudsakligen nya tillverkare.

Resource Centre Information/Referens

Avdelningen har ansvar för allt referensmaterial som biblioteket med publikationer om ekonomi, konst, utbildning, design, hantverk och ett stort antal videofilmer. Här finns två bildarkiv, Photostore, som beskrivs närmare nedan, och *National Register of Makers* med bilder på ca 4 000 utövares arbeten.

Resurscentret svarar på frågor från besökare och via brev, e-post och telefon. De kan t. ex. förmedla adressuppgifter, svara på frågor om kurser och utbildningar eller rekommendera tillverkare. Resurserna används av studenter, kunder, och tillverkare.

Business Development Department

Den avdelning den här rapporten främst beskriver utvecklar försäljningskanaler för konsthantverkare med olika inriktning, allt mellan hantverk och konst. Den stödjer på olika sätt också tillverkare i att utveckla ekonomiskt bärkraftiga verksamheter.

Andra anställda

Förutom ovan nämnda har CC avdelningar för marknadsföring, personal och administration/ekonomi. En person är IT-ansvarig och håller hemsidan uppdaterad. Sammanlagt är ungefär 45 personer är fast anställda på CC.

För marknadsföring, grafisk formgivning och bildhantering, studier och undersökningar med mera använder man sig ofta av frilansare och konsulter.

Vid arbetstoppar tar man in timanställda. Många av dem som jobbar på CC:s olika avdelningar har själva utbildning eller praktisk erfarenhet som tillverkare.

Jag kommer till ett isande blåsigt Sergels torg, inne på Kulturhuset lockar utställningen med namnet "Home Sweet Home" som är en del av British Councils satsning på att marknadsföra det nya England här hos oss i norr. Jag passerar genom den roliga, provokativa, argumenterande utställningen "Lost and found" där engelska designers kommenterar samtiden på ett sätt jag känner igen från mina kollegor för 20 år sen. Sen följer "Home" och det roliga tar slut. Visserligen är det en utställning som ska visa heminredning, men jag häpnar över att designen har ensamrätt på djärvhet, eftertanke och humor. Konsthantverkets roll är dekorativ, inte provokativ. Eller är det curatören som är feg? Det får till resultat att jag tycker engelsk design är kul och engelskt konsthantverk är mesigt.

Dagen efter åker jag i snålblåsten till Konstfacks Vita Hav, och där finns all den reflektion och lekfullhet jag saknade dan innan, fast inte lika många får tillfälle att se den.

Business Development, a busy department

Den avdelning den här rapporten främst beskriver utvecklar försäljningskanaler för konsthantverkare med olika inriktning, allt mellan hantverk och konst. Den stödjer på olika sätt också tillverkare i att utveckla ekonomiskt bärkraftiga verksamheter.

Avdelningen har omorganiserats och vuxit och alla har stora förväntningar på att de fem, snart sju, personer som arbetar här ska lyckas. Tillverkarna vill bli att de ska finna på bra försörjningsmöjligheter. Politikerna vill att kulturindustrin ska snurra exporthjulen, eller åtminstone skänka riket kreativ glans. CC vill att de ska lyckas väl, för det tryggar hela institutionen.

Avdelningen har tre sammanflätade mål, som är att:

- Ge individuellt och strategiskt stöd till konsthantverkarens professionella utveckling
- Främja ekonomisk utveckling i Storbritannien
- Främja export

Det finns inga självklara förebilder i andra institutioner eller länder. För det mesta är tillverkarna med och delfinansierar aktiviteterna, och "deras pengar kan man inte leka med", säger Karen Turner som är chef. Alla sammanhang de deltar i och allt de företar sig utvärderas både av dem själva och av de tillverkare som medverkat.

Karen Turner säger att man profilerar tillverkare i det sammanhang där de bäst passar in. CC som organisation fördelar inte längre de statliga stipendierna till konsthantverkare. Business Development Department har däremot pengar att fördela till deltagande tillverkare i olika aktiviteter. Man ser också som en viktig uppgift att med tillverkarnas bästa för ögonen hitta sponsorer och andra bidragsgivare eller förhandla fram fördelaktiga villkor för deltagande i olika sammanhang.

Dagligen får man samtal och brev från tillverkare med frågor om företagsutveckling. Man försöker bygga upp kunskap inte bara om försäljningskanaler utan också möjliga *Artists in residence*-placeringar och andra kontakter.

Deras strategiska mål för export är först och främst USA, men också Nordeuropa och Skandinavien, och Japan. De samarbetar ofta med *Tradepartners UK*, en statlig organisation som underlättar för engelska företag att göra exportsatsningar. Det är också viktigt att hålla kontakt med ambassader runtom i världen, alla har *commercial offices* där den ansvarige i bästa fall är intresserad av ämnet, och kan vara en viktig kanal in i respektive land. De distribuerar material och kan direkt sköta försäljning. De utför till en mycket låg kostnad marknadsundersökningar för små producenter som vill in på landets marknad.

Under året kommer man på Business Development att göra en stor utvärdering av sitt arbetsområde, på två nivåer: Dels "housekeeping", dvs. hur man arbetar på en praktisk nivå i stort som smått, och dels en utvärdering av mål, ideologi och strategier. Den kommer att ligga till grund för nästa steg i arbetet.

Mässor

CC deltar i flera slags mässor för att presentera ett urval designer/tillverkare och förmedla kunskap och kontakter. De kan också koordinera och administrera för tillverkare som deltar med egna monter.

De deltar i inrikes textil-, inrednings- och presentmässor. Förstagångsdeltagare kan söka medel för att täcka en del av sina kostnader genom CC. För mässor i utlandet kan nya deltagare få medel genom Trade Partners UK, *Support for Exhibitions and Seminars Abroad* med upp till 60% av kostnaden för en monter.

För allt mässdeltagande gäller, när det väl är etablerat, att CC håller nollbudget, även om de hanterar pengaflödet. Att delta i mässor är tidskrävande, och det finns behov av att se över vilka man ska delta i, så att inte andra delar av verksamheten blir lidande.

Exempel på mässor utomlands är Heimtex, textilmässa och Inhorgenta, smyckemässa, i Tyskland. I USA deltar CC i *New York Gift Fair*, som har sektioner både för design och konsthantverk. För konsthantverkarna sköter man mer administration och hanterar pengaflödet så att tillverkarna inte behöver ligga ute med så mycket pengar innan de sålt nåt. Designdeltagarna betalar samma priser men får ligga ute med pengarna själva.

100%design-stipendier

100% design är Storbritanniens mest besökta mässa för inredningsdesign. Nya designers visar sej sida vid sida med välkända namn.

CC delar ut 20 stipendier till nya tillverkare, antalet är fördubblat sen ifjol. Stipendiet består av två delar, dels ekonomiskt bidrag och dels en obligatorisk utbildningsdag, som ska täcka alla aspekter av hur man deltar, PR och marknadsföring, prissättning och monterdesign. Ens produktion ska vara lämplig för sammanhanget och "demonstrate an appropriate marriage of craft and design skills". I samband med mässan arrangerar CC föreläsningar om aktuella designfrågor.

Chelsea Crafts Fair-flaggskeppet

Chelsea Crafts Fair är flaggskeppet i verksamheten. I höst är det 22:a året i rad som folk strömmar till Chelsea Old Town Hall; drygt 27 000 besökare under två veckor.

220 tillverkare inom alla discipliner visar sina produkter och säljer för ca £ 2.5 miljoner, Chelsea Craft Fair är alltså en riktig "money maker". Mässan har nyhetsvärde och är bra marknadsföring för dem som utvalts att delta. Dessutom sätter den årligen området i fokus för både allmänhet och branschfolk.

Problemet är att man vuxit ur lokalerna, och där finns stora begränsningar i vad man kan visa på mässan, av övrig CC-verksamhet och av konsthantverk som faller utanför de ändå snäva ramar som en produktmessa ger.

Personal från alla inblandade avdelningar kommer till en utkyld *Lecture Hall*, stämningen är förväntansfull. Vi ska få se de lyckligt utvalda till årets Chelsea Crafts Fair. Sheryll hälsar oss, och de två personer som ska marknadsföra hela vägen från och med nu, välkomna. Hon berättar att i år sökte 895 tillverkare till 220 platser, en tredjedel av dem som får chansen att visa sej är förstagångsutställare. Tre projektorer står uppställda för att visa tillverkarnas kollektioner. Alla närvarande inbjuds att kommentera; vet man nåt om tillverkaren som skulle vara brukbart i marknadsföringen?

Bilderna klickas fram, kollektionerna är fullständigt, härligt, hämningsslöst fria från den goda smakens boja och spänner över flera rubriker som är ovana för mej; paper, fashion accessoires, furniture, knitwear...jag tänker; en sån *mängd* tillverkare det måste finnas i England.

Kommentarerna är många, marknadsmänniskorna är på jakt efter detaljer som gör tillverkaren intressant för en artikel i en inredningstidning eller en söndagsbilaga. Här vrids och vänds på allt, makens yrke, hemmets utseende, kopplingar eller släktskap med andra berömda kreativa människor, trevliga barn, andra karriärer etc, allt som inte har ett dugg att göra med vad vi ser på bilderna. Welcome to reality, säger jag till mej själv, och tänker att varken min släkt eller mitt kök gör mej attraktiv för en feature i söndagstidningen...

The "new event"

För att kunna presentera konsthantverk på ett mer omfattande sätt än i Chelsea vill man lansera "new event", ett ännu inte namngivet evenemang som ska lanseras stort våren 2003. Målet är att intressera nya grupper för konsthantverk och forma en ingång för en större publik att hitta vägen till CC:s verksamhet. Underlaget är under arbete och Business Development har nyanställt två personer för den växande uppgiften.

Det "nya" ska bli ett tillfälle att visa på den fulla bredden av konsthantverk där både design och konst omfattas i högre grad än vad som är möjligt i Chelsea. Det skulle innefatta alla avdelningar inom CC och är en stor satsning på förnyelse både av publik och presentation.

SOFA Chicago och SOFA New York

CC har deltagit i *SOFA Chicago* och kommer på försök att också delta i *SOFA New York*, två stora konstmässor inriktade på skulptur och tredimensionella objekt (initiativtagaren har f.ö. keramikerbakgrund själv). CC presenterade sex välrenommerade brittiska gallerier som visade arbeten av keramik, trä-, glas- och textilkonstnärer.

SOFA riktar sej mot konstens samlarmarknad med intresse för unika föremål och i USA är den betydande. I Chicago pågår under utställningsdagarna ett seminarieprogram med över 250 punkter. SOFA lockar 40 000 besökare under tre dagar, i New York hälften så många men där finns fler presumtiva kunder i publiken.

Sheryll Catto säger att deltagandet i SOFA Chicago har fått flera goda konsekvenser. Mässledningens använde det brittiska deltagandet i lanseringen av mässan; omslag till katalogen och mycket textutrymme, många brittiska seminariepunkter; allt detta sammantaget gav mycket uppmärksamhet. Gallerierna som deltog fick större kunskap om amerikansk samlarmarknad, och hur deras utländska galleristkollegor arbetar. Att få möjlighet att delta i SOFA gör det mer attraktivt för gallerierna att ställa ut konsthantverk och att representera konsthantverkare också hemma. SOFA ledde till möten och samarbeten med välskötta gallerier som CC inte tidigare arbetat ihop med. Och "sales were fantastic"...

Nästa gång hoppas man att kunna delta med fler gallerier. Också här är *Trade Partners UK* med och betalar. *British Council* betalade för konsthantverkarnas resor.

Japan

För Japan har man en annan strategi. Efter att ha gjort rekognoserande resor, för CC-folk och senare också med en grupp av 16 konsthantverkare, samt seminarier och konferenser med talare som har erfarenhet av Japan-kontakter, beslutade man sej för att det var strategiskt riktigare att lägga krutet på att få hit viktiga japanska inköpare, istället för att delta i mässor i Japan. Brittiskt konsthantverk är för exklusivt för att passa in i det sammanhanget i Japan och det kräver för stor arbetsinsats.

Det japanska intresset för form och design är stort och enskilda konsthantverkare kan utveckla givande kontakter. Därför samlar man information om möjligheter för brittiska konsthantverkare att vistas i Japan för att utvecklas, träffa kollegor och visa sitt arbete. Det finns t.ex. flera Artists in Residence-program som välkomnar utlänningar, och man tittar på möjligheter att undervisa inom japanska utbildningar. CC ser här sin roll som möjliggörare och informatör, och inte som aktiv part.

Buyer's guides

CC producerar en guide för inköpare som vart år presenterar ett nytt materialområde *Buyer's guides to contemporary glass/ ceramics/ textile*. Nästföljande kan omfatta metall, rumsliga sammanhang och plast. Målet med guiderna är att höja medvetandet om hantverksmässig produktion hos inköpare också på en internationell marknad.

Guiderna presenterar tillverkare vars produktion i första hand är funktionell och tillgänglig i större upplaga. Förord av namn som t.ex. handelsminister Brian Wilson och Sir Terence Conran, välkänd designpersonlighet, är ämnade att ge tyngd åt publikationerna.

Den har producerats med medel från *Trade Partners UK* och *The Arts Council of England & Scotland*. Alla presenterade tillverkare har betalat £ 100 var. De har förutom guiden fått särtryck av sin egen presentation, att distribuera till sina egna kontakter. Guiden ska kunna fungera utan mellanhänder, det finns uppgifter för att kunna direktkontakta tillverkaren,

Buyer's guide to contemporary textiles är senast i raden och aktuell för utvärdering. Den innehåller information om 71 tillverkare av inredningstextil. Den lanserades hösten 2000 på en stor brittisk textilmässa, Decorex och har sedan skickats till all tänkbara butiker och gallerier i Storbritannien. Via ambassader och brittiska exportkontor distribueras den utomlands. Business development bygger upp ett adressregister till lämpliga återförsäljare.

När man läser svaren i utvärderingen verkar de flesta tillverkare ha haft framgång av sitt deltagande i guiden, om än varierande grad. En del har fått några enstaka förfrågningar, andra flera stora beställningar. De flesta verkar glada och stolta att vara inkluderade i sammanhanget och Crafts Councils namn är ett övertygande argument om kvalitet för en möjlig kund. Några få verkar besvikna, de hade räknat med att få mer uppmärksamhet.

Stöd till nya tillverkare

CC har flera program för nya tillverkare. Ett viktigt är *Setting Up Grants* för nyutexaminerade konsthantverkare. De får pengar till utrustning och företagsetablering, max £7 500, rådgivning och tryckt material till sin marknadsföring. De deltar i ett tre dagars *Business Forum* tillsammans med de andra stipendiaterna. Varje år söker 300 personer och 30 antas till programmet.

Programmet har drivits i 27 år. Jämfört med nyetablerade företag i andra branscher är de som fått stipendium framgångsrika, efter 10 år är det fler som har kvar sina företag. Att finnas med på *Setting Up Grants*-listan gör att många möjligheter blir serverade för en.

One Year On är en show för nya tillverkare och en plattform för att introducera sej. Man kan söka plats ett år efter att man avslutat sina studier. För en liten avgift får man kontakter med publik och press, och bilda nätverk med andra tillverkare..

Innan *One year on* deltar man i en dags *Mini Business Forum* tillsammans med de andra. Deltagandet ger feedback till tillverkaren om t.ex. prissättning, återförsäljare etc.

Next Move är ett pilotprogram som drivs på försök tillsammans med *Northwest Arts Board*. Det fungerar som en plantskola för fem nyutexaminerade studenter. De är placerade inom etablerade utbildningar under två år, med fri arbetsytta och tillgång till kontorsutrustning. De har kontakt med en handledare under tiden som de bygger upp sitt företag i en skyddad miljö. Deras erfarenheter kommer också alla de andra studenterna tillgodo. De får också pengar, 7000 fördelade under de två åren.

Michelle Bowen erkänner att det inte varit lätt för alla inblandade att kommunicera, de kommer från olika kulturer i samhället, med olika språk. Det är många instanser inblandade och programmet måste utvärderas grundligt, och förenklas, om man ska göra det storskaligt och på nationell nivå.

Proportionellt är fler av de utländska studenter som tagit examen i England framgångsrika sökande, kanske för att de redan är väldigt dedicerade personer som sökt sej till välrenommerade utbildningar och den aktiva konstscenen här.

Varje år söker 300 personer och 30 antas till programmet.

Flera *Regional Arts Boards* har också etableringsstöd för nya företag.

Retail Development Programme

Sedan 1997 har *Business Development Department* delat ut *Retail Development Awards*, till idéer och experiment som annars ekonomiskt skulle vara svåra att genomföra för återförsäljare av konsthantverk.

Pengar kan sökas fyra gånger om året. Syftet är strategiskt, i år söker man efter återförsäljare som försöker utveckla "Internationella kontakter" och "strävar efter att öka det internationella medvetandet om brittiskt konsthantverk på samlarmarknaden". Det som visas och säljs i sammanhanget ska hålla hög standard, t.ex. kan tillverkarna tillhöra dem som CC själva valt ut för deltagande i olika sammanhang.

Till exempel har ett galleri fått pengar för att utveckla uppdragsbeställning av samtida textil, ett annat för att låta neonkonstnären tillverka en skylt till galleriet i samband med sin utställning av neonskulpturer. Andra exempel är bidrag till att utveckla ett galleris hemsida och till att placera montrar på platser där konsthantverk inte visats tidigare.

En prydligt kortklippt, svart, ung man springer med långa steg över gatan till stationen i Brixton, iklädd kilt och knästrumpor och med ett instrument under armen.

En svettig man i träningskläder kommer sammanbitet joggande en söndag i parken. Med ena handen håller han ett fast grepp om barnvagnen som skuttar fram över tuvorna i gräsmattan framför honom. Sonen ser inte heller glad ut, fastän det är första soliga vårdagen. Jag tänker att England håller på att förändras.

Finansiärer

CC är till viss del självfinansierande, men för sin verksamhet beroende av medel från andra källor.

Department of Culture, Media & Sports DCMS, fördelar pengar till Arts, dvs. till alla konstformer, genom *Arts Council of England/ Scotland/ Wales*. *Arts Council of England* i sin tur distribuerar medlen direkt till konstnärer och organisationer samt fördelar dem via tio *Regional Arts Board* som opererar självständigt.

Crafts Council får pengar från *Arts Council of England* (år 2000 £ 2 600 000), Skottland bidrar också (år 2000 £ 44 000) och Wales för enstaka aktiviteter. CC samarbetar ofta med olika *Regional Arts Boards*, som också kan delfinansiera aktiviteter. *Arts Council of England* är CC:s största bidragsgivare och har påbörjat en särskild treårssatsning på konsthantverk.

Just nu pågår i landet en hetsig diskussion om hur *Arts Council of England* ska reformeras och kan komma att svälja *Regional Arts Boards*. Ansvaret för kultur centraliseras, i bästa fall kan det för konsthantverkets del leda till en strategi som är tydlig och lika i hela landet, något som CC nu saknar.

Statliga *Lottery Funds* fördelar pengar öronmärkta till särskilda kulturinvesteringar, numera ofta till investeringar utanför London.

Andra ministerier kan också ge bidrag, om det är i linje med deras ansvar, för till exempel utbildning, turism eller hälsosammare miljö.

Department of Trade and Industry DTI ska öka konkurrenskraft och vetenskaplig förträfflighet för brittisk ekonomi. En särskild *Creative Industries Task Force* har till uppdrag att skapa bra grogrund för små och stora företag inom sin sektor; reklam, konst, konsthantverk, design, mode, television, musik etc. Inledningen till deras hemsida är nästan rörande i sin beskrivning av hur den kreativa industrin kommer att bidra till att göra världen mycket, mycket bättre.

Inom DTI finns en enhet, *Trade Partners UK*, som ska utveckla export, och som ger väsentligt stöd till både CC:s och enskilda tillverkares närvaro på mässor i utlandet. De ger bidrag till resor för att undersöka en marknad man vill rikta in sej på. *TP UK* arbetar också åt andra hållet, för att få utländska inköpare till Storbritannien. När dessa allmänna medel används, får man inte välja ut deltagare via jury. CC försöker göra deltagandet "självväljande", de avråder dem som de inte tror är rätt i sammanhanget från att delta.

CC kommer att mer aktivt söka sponsorer och medel från privata fonder. Man kommer också av flera skäl att samarbeta mer än tidigare med museer, gallerier och institutioner. Dels vill man "utbilda" viktiga samarbetspartners om konsthantverk, dels vill man bli mer "mainstream" med hjälp av sina partners.

British Council är också viktiga för att finansiera utlandssatsningar. De har internationellt ansvar för utbildning och kulturella relationer och ska damma av bilden av Storbritannien utomlands.

Under år 2000 hade man totala inkomster och bidrag till ett belopp av £ 4 421 000. Utgifterna för samma år var £ 4 269 000. Stora poster är bidrag och stipendier till tillverkare, utställningar, resurscentret, marknadsföring, löner och publika program.

Fler verktyg

Jurys

Kvalitet är en kärnfråga. Att sätta ribban för det tillräckligt intressanta högt, var särskilt viktigt när CC började sin verksamhet, och skulle definiera begreppet "craft". När standarden väl var satt kunde så begreppet filtreras ut bland både utövare och brukare.

CC tänker sej för, de har under årens lopp blivit kritiserade för att favorisera vissa eller vara okunniga om andra. Till i stort sett alla aktiviteter väljs därför deltagande tillverkare ut, inte av Crafts Council, utan av jurys som består av ett antal respekterade personer. Jury medlemmarna kan vara tillverkare, kritiker, gallerister eller curators. Visserligen bestämmer CC jury medlemmar, men man söker medvetet efter nya, och vill att jurys ska ha blandade kunskaper av konsthantverkare, akademiska och kommersiella områden.

Photostore© Selected Makers

Sedan början av sjuttioalet har Crafts Council valt ut brittiska konsthantverkare som är särskilt framstående inom sina områden till ett *Index of Selected Makers*. Arkivet har fungerat som ett verktyg för att definiera sektorn och göra såväl tillverkare som publik medvetna om att det finns en hög nivå att sträva efter.

Varje år ansöker ca 200 personer om en plats på listan, varav ca tio procent accepteras. Jury består av nio personer, där majoriteten är respekterade tillverkare, en är gallerist och

en är curator. Juryarbetet sker i två steg, en första omgång ansökningar med diabilder sällas ut till en andra omgång med fysiska objekt. Hittills har ca 800 tillverkare passerat nålsögat.

Photostore är en användarvänlig databas med nära 40.000 bilder. Här finns bilder från hittills 800 utvalda, deras CV och kontaktuppgifter samt stipendiater, hela Crafts Council Collection och bilder från alla utställningar som producerats. Bildmaterial från ett stort antal artiklar i tidningen *Craft* är också inlagt liksom äldre arkivfotografier. Andra rubriker rymmer bilder på större uppdrag samtida smyckekonst. I och med den stolta lanseringen av Photostore vill man nu bredda synen på konsthantverk till att innefatta också små serietillverkare, och gör om sitt index till *Photostore© Selected Makers*.

Man måste som brukare ta sej till en datorplats där Photostore finns installerat. Fem datorplatser finns för besökare i huset. The Arts Council har lagt £ 83 000 av "lotteripengar" för att installera 13 terminaler på nyckelmuseer och gallerier runtom i England. När ett antal terminaler är placerade i sommar, kommer Photostore att lanseras. Marknadsföringen ska att öka intresset från potentiella beställare som arkitekter, gallerier, utställningskuratorer etc. Hittills är majoriteten användare lärare eller elever.

Vid terminalen kan man beställa utskrifter. Det går att för t.ex. undervisning hyra diabilder ur Photostore. Servicen täcker hela Storbritannien, bilderna postas till kunden. Crafts Council använder själva Photostore, för press- eller referensmaterial, letar efter lämpliga tillverkare till olika aktiviteter. Photostore tas också med och visas på mässor och utställningar där CC deltar.

Förutom Photostore finns *The National List of Makers* ett bildarkiv utan kvalitetskriterier, med bilder från ca 4000 engelska tillverkare. Photostore vill man lägga på hemsidan men finansieringen måste först lösas. Att bilderna inte är upphovsrättsligt skyddade internationellt är också ett problem.

Craft magazine

Tidningen *Craft Magazine* är ett av CC:s verktyg för att sprida och utveckla kunskap om ämnet. Den publiceras med 6 nummer/år, varje nummer har ca 60 sidor redaktionellt material i form av nyheter, artiklar, kritik, kalendarier och annan information. Den är den enda brittiska tidningen som täcker alla discipliner. Innehållet är en avvägd blandning av samtid och historia, och ska uppmana till kritik och debatt.

Tidningens funktion är inte att vara reklam för Crafts Council, även om den självklart tar upp en del aktiviteter. Redaktionen arbetar fristående från den övriga verksamheten, också fysiskt, i egna lokaler i gårdshuset.

I England finns en större medvetenhet om kritik och analys av konsthantverk än i Sverige. Det finns fler kunniga skribenter och det finns ett större antal läsare som kan delta i en kritisk diskussion.

Tidningen publicerar en guide, *The National List of Craft Shops and Galleries*.

Crafts Council Collection

CC har under sina år byggt upp en samling av samtida brittiskt konsthantverk bestående av 2-3000 föremål. Samlingen betraktas som en underutnyttjad resurs, om det fanns möjlighet att visa merparten av den skulle den kunna vara en kärna i verksamheten. Nu finns samlingen markerad i montrar i entrén och visas i Photostore. Föremål lånas av museer och skolor, men marknadsför inte direkt CC:s övriga verksamhet.

The Jerwood Price

I fem år har CC samarbetat med Jerwood Charitable Foundation som årligen delar ut *The Jerwood Applied Arts Price* till en konsthantverkare, inom olika materialområden varje år. Att bli nominerad är prestigefyllt. Priset resulterar i en utställningsturné och får mycket uppmärksamhet i media.

Jodå, man har problem också

Det finns konsthantverkare som bygger sina karriärer helt utanför CC:s verksamhet. CC är inte den enda organisationen som jobbar för "craft" i England, men de är onekligen den som satt tonen och möjligen definierat konsthantverket inom ett område snävare än nödvändigt.

Genom engelska kollegor vet jag att de inte är uppskattade i alla läger, att de t.ex. kallas "form-polis", för att de inte omfattar en större mångfald av konstnärliga uttryck, format, material och tekniker. En del vill till och med gå så långt som att säga att CC:s existens som organisation har hämmat konsthantverkets utveckling, därför att de ansetts ha ensamrätt på området genom sitt nationella ansvar. Konsthantverket har kunnat avfärdas av andra instanser för att man ansett att det bara ligger på CC:s bord.

CC är en Londonbaserad organisation som ska rekrytera från hela landet. Det är övervikt på ansökningar från London-området till i stort sett alla aktiviteter. Tidigare hade varje regionalt Arts Board en anställd med särskilt ansvar, det har inte längre alla, den kontaktlänken är borta. Nu ska man knyta kontakt med regionerna genom partnerskap med andra organisationer. Modellerna för hur det ska se ut är inte tydliga. Lokala intressenter vet inte hur de ska komma till tals för att föreslå samarbeten.

Den tillverkare som blivit ratad i ett sammanhang kanske drar sej från att söka till ett annat, och går förlorad för CC. Det är ett problem att man förlorar kontakt med tillverkare som skulle passat in i en annan del av organisationen. CC behöver en stark stam av tillverkare om de ska vara en organisation av tyngd och måste aktivt söka generera nya människor till sin verksamhet.

Man är bra på att stödja tillverkare i början av sina karriärer, men inte lika aktiva för att såna som varit verksamma 10-15 år, har en hyfsat etablerad verksamhet och kanske skulle behöva ganska lite stöd för att kunna expandera och utvecklas.

När man som besökare kommer till lokalerna i Islington, är det mesta av CC:s verksamhet dold för en. Det är viktigt att i göra allt som sker synligt för besökare.

CC vidgar sej till att omfatta även vissa designers. Det finns, tror jag, en viss risk att fokus kantraras över mot design som det ligger tydligare ekonomiska intressen i än i unikt konsthantverk. I bästa fall blir konsthantverket kan fungera som utvecklingsbas för designområdet, utbytet mellan tillverkare kan bli ömsesidigt fruktbart. Om också de tillverkare som är verksamma i konstområdet får utrymme får CC större tyngd som organisation.

För att kunna bjuda in fler till samtal måste de förtydliga sin identitet som organisation, både inåt och utåt. Om det lyckas så har engelska konsthantverkare ett mycket resursstarkt och välorganiserat Crafts Council i ryggen.

CC:s ansvarsområde är i Sverige uppdelat på fler organisationer och institutioner: Statens Kulturråd, Konstnärsnämnden, KHVC, Arbetsförmedlingen Kultur och Media, Röhsska Museet och regionalt. Nackdelen är att det inte finns någon som är helt och fullt ansvarig för att vårt område utvecklas, och har de samlade och djupa kunskaper inom alla vinklar och vrår av Sveriges ateljéer. Men kanske är fördelen att vi får ett vidare fält att röra oss över, även om vi inte är högst prioriterade nånstans. Vår roll blir kanske mindre statisk än våra engelska kollegors?

I vart fall; i vår sköna nya postmoderna värld är det inte så enkelt som att säga "bra" eller "dåligt", när det finns en sån mångfald av uttryck. Om man ska använda begreppet kvalitet så måste man vara beredd att ständigt ompröva och omvärdera betydelsen av det.

Källförteckning och adresser

www.craftscouncil.uk

Crafts Council
Pentonville Road 44 a
Islington
London N1 9BY, England
DCMS (Department of Culture, Media & Sports)
DTI (Department of Trade & Industry) om design
Statlig kartläggning av de kreativa företagen
Brittisk exportsida
Om handelsstöd till kreativ industri i West Midlands
British Council, konst
British Council "guide to style, culture and technology"
Skulptur och form-konstmässa i USA
Internationell designmässa
Contemporary Applied Arts, medlemsägt galleri
Independent Craft Galleries Association
Artists Newsletter - (a-n) Magazine
debatt-forum för design
V&A "the world's largest museum for decorative art"

www.dcms.gov.uk

www.dti.gov.uk/design

www.culture.gov.uk/creative/mapping

www.tradepartners.gov.uk

www.designspace.org.uk

www.britcoun.org/arts/

www.culturelab-uk.com

www.sofaexpo.com

www.100percentdesign.co.uk

www.caa.org.uk

www.icga.co.uk

www.anweb.co.uk/may

www.design-agenda.org.uk

www.vam.ac.uk

Text:

—CCpublikationer om sin verksamhet

—Research into mid-career professional development opportunities

—The Culture of Craft

—Great expectations -The creative industries in the new economy

—Artiklar om "British Design Season" i Svenska Dagbladet 2001-01-10/ 02-23/ 04-04
Göteborgsposten 2001-02-23/ 03-03 och Borås Tidning 2001-02-26

Modus Operandi Art Consultants
på uppdrag av Crafts Council, 2000

Peter Dormer

Manchester University Press ISBN 0-7190-4618-1

James Heartfield

Design Agenda ISBN 09538758 0 6

Samtal inom Crafts Council: Janet Barnes Director —Karen Turner Director, Business Development Department —Clare Phillips Business Development Department —Michelle Bowen Business Development Department —Sheryll Catto Business Development Department —Stewart Drew Photostore —Louise Pratt Touring Exhibitions

och utom: Paul Scott Konstnär och författare

Seminarium:

Values of Culture Designseminarium samband med de brittiska utställningarna i Kulturhuset

Sverige:

www.konsthantverkscentrum.se

KHVC, Johannesgränd 1

111 30 Stockholm

www.kur.se

Statens Kulturråd

www.statens.konstrad

Statens Konstråd

www.konstnarsnamnden.se

Konstnärsnämnden

bibbi.forsman@kulturverkstan.net

Bibbi Forsman, Kulturverkstan

Box 311 20

400 32 Göteborg

www.kulturverkstan.net/elever/elever_00/bibbi_forsman